

DE QUÈ ANAM?

UN ALTRE D'ESCATAT

Emili Pons i Carreiras
Historiador

Hauré d'acabar donant la raó a la meua filla petita, que és aduocada, quan diu que res de tot allò que va aprendre a la Facultat no li quadra amb les darreres actuacions de la justícia espanyola. «Res a veure amb tot allò que he estudiat», me deia quan contemplava, atordida, les sessions televisades del judici contra els líders de Catalunya.

Clar que no és ella l'única que ho veu així. Anit mateix s'expressaven en termes semblants el catedràtic de Dret Constitucional sevillà Javier Pérez Royo i l'ex fiscal i magistrat del Tribunal Suprem José A. Martín Pallín, gallec ell, després de conèixer la sentència que ha inhabilitat el president Torra.

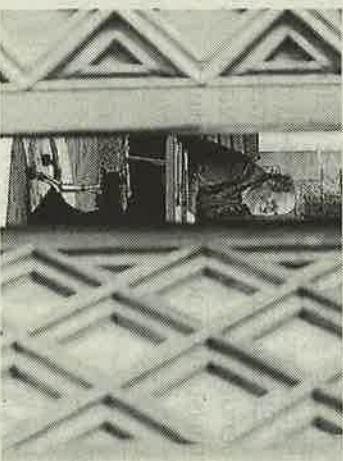
❖ **SI JA TENÍEM LA IMPRESSIÓ** que la justícia espanyola no era prou independent, ara la percepció és que qui mana en aquest país, més que el govern, és el poder judicial. Per paga, el seu màxim orgàisme, el que talla el bacallà i tria els càrrecs de la judicatura, ja fa estona que s'hauria d'haver renovat. Però el PP -necessari a l'hora de votar els canvis- s'hi posa d'esquena i manté així una majoria que sembla que l'hi agrada.

Com que de dret hi entenc poc, no entraré en el tema. Ara bé, hi ha coses que sí te les empasses, vol dir que estàs disposat a combregar amb rodes de molí. I costa d'empassar que et puguin expulsar de president d'un govern democràtic, elegit pel poble, per haver posat una pancarta que deia, textualment, «Liberat presos polítics i exiliats».

Clar que mai no reconeixen que l'inhabiliten per la pancarta. Es pot fer poesia fins i tot amb la merda. La causa, diven, no és la pancarta, sinó el fet que no la retiràs quan li va ordenar la Junta

Electoral Central. La que? Sí, la junta nombrada a dit pels partits polítics, encaregada de controlar les eleccions que se celebraven en aquells dies i que no tenien res a veure amb la Generalitat, perquè no eren eleccions autonòmiques.

Però encara més. La sala del Tribunal Suprem que ha ratificat el veredicté contra el president Torra és la mateixa que va jutjar i sentenciar els líders que ara són a la presó o a l'exili. O sigui que el contingut de la pancarta era una crítica a la seva sentència... I no cal ser lletrat per entendre aquella dita que, en un judici, «no es pot ser jutge i part».

Aquesta sentència, com les que ja coneixem i les dels 2.890 judicis del «procedés» que encara queden pendents, undia arribaran als tribunals de la justícia europea i seran desautoritzades, com ja ho han estat les precedents. Clar que açò no compensarà el mal personal que ja han fet ni la distorsió política que han provocat, ni el desprestigi a que han menat Espanya.

El costum de confondre bou amb bistia grossa dona una visió distorsionada d'aquesta Espanya de les autonomies. Totes tenen els mateixos drets, però no totes són iguals. Catalunya en concret, té tal pes en l'economia espanyola que la seva ruïna seria la ruïna de tothom. Prou ho sap el govern espanyol, que sense ella no li sortirien els nombres.

Per açò no s'entén la constant desconsideració que es té amb els catalans, tant si governa la dreta com l'esquerra.

El senyor Rajoy, quan era president, va rebre 23 propostes de negociació del president Mas i no en va atendre ni una. El senyor Sánchez, en el seu primer mandat, en va rebre 46 del president Puigdemont i tampoc no en va atendre cap.

I ja fa onze mesos que va iniciar el seu segon mandat gràcies al compromís que negociaria amb el govern de Catalunya. Però per ara, només una reunió protocolària... Clar que continua repetint que té la intenció de negociar, i ara que han descavalcat de la taula el president Torra, ho diu més que mai. Per cert, passarà a la història aquella frase que se li va escapar a Torra quan, fart que Sánchez no li agatàs el telèfon, va exclamar, «Quins collons!»

❖ **TOT FA PENSAR** que mai no troben l'interlocutor català del seu gust. Cap no els agrada. En el seu dia, van flastornar el senyor Mas. I darrere seu, el senyor Puigdemont. I ara, el senyor Torra. I cap dels tres ja no hi són per negociar. Però com tots tres eren on eren per elecció democràtica del poble, haurem d'arribar a la conclusió que allò que no agrada és el vot dels catalans.

Potser per açò el Tribunal Constitucional va capolar l'Estatut que havien votat el 2006. I el president Rajoy es va penjar que aplicant l'article 155 i convocant ell les eleccions autonòmiques, faria canviar el vot. No ho va aconseguir. Ara, amb la inhabilitació del president Torra, en plena pandèmia i sense valorar el desgovern a què sotmeten Catalunya, es tornen a forçar unes eleccions. Però si hem de fer cas del carrer -i de les enquestes- sembla que tampoc aquesta vegada aconseguiran que canviï el vot.

Potser seria hora que els governants espanyols entenguessin que la primera obligació d'un demòcrata és respectar la voluntat del poble, expressada en les eleccions, i acceptar els seus representants, per més poc que els agradin. L'alternativa és prohibir que el catalans votin...

Les veritats que evita l'Entesa sobre el port de Fornells

■ No es pot dir que l'Equip de Govern i els responsables polítics de Ports-IB no s'han reunit amb els veïns del poble de Fornells, cap conseller responsable de Ports-IB ha vingut tantes vegades a reunir-se amb els veïns de Fornells com l'actual, per tant sí que hi ha hagut participació ciutadana, més que mai amb aquest tema. Tots recordam on volia fer Ports-IB la cantina inicialment i va declinar, volia un nou pantallà enmig de la dàrsena i els hi vàrem llevar des cap. Per altra banda, els vàrem demanar no renovar la concessió des Pla quan es va cremar i acceptarem, volíem

enterrar la benzina i així es farà, també mantenir les inversions per 9 milions d'euros i els tenim, vàrem demanar una zona de banys i està projectada, plantejarem uns banys i reduir l'edifici inicial que demandaven vora es Pla i vàren acceptar. Ho trobeu poc?

No hem d'oblidar que Ports-IB és un organisme públic del Govern Balear i no necessita l'aprovació de l'Ajuntament per donar un ús o altre a les propietats de la

seva competència, ni tan sols ha de demanar llicència a l'Ajuntament per les obres que pugui fer dins la seva delimitació, així ho regula la pròpia llei. Ports-IB tampoc té cap obligació de cedir-nos un edifici a l'Ajuntament però n'hem demanat un i estem agraiats de que hagi acceptat.

Tampoc no l'hem estem totalment d'acord amb tots els plantejaments de Ports-IB, així ho hem expressat en varies ocasions, la zona necessita més vigilància i control, no ens il·lusiona un nou edifici vora es Pla, però volem una correcta gestió del port i ells saben com fer-ho, són els responsables. La nostra insistència és que si hi ha de ser sigui el més reduït possible i que no tingui cantina, també que la Casa del Contranestre, que inicialment

Ports-IB volia incloure en la futura concessió quedí fora d'aquesta, i sigui cedida gratuïtament a l'Ajuntament per ús del poble de Fornells com fem a ca n'Àngel as Mercadal. Hem demanat també poder eliminar una part dels edificis recuperats i poder opinar sobre el projecte executiu quan estigui fet.

No hi ha cap document ni cap Pla d'Usos escrit, al manco no en som coneixedors, només s'han expressat públicament dues voluntats, la de Ports-IB per una banda i la de l'Equip de Govern per l'altra, la nostra és disposar d'un equipament que ajudi a desestacionalitzar i sigui un referent cultural, social o turístic pel poble.

Acceptem que es pugui discutir sobre l'ús que vol donar Ports-IB a uns edificis de la seva

proximadament un 8% de la Humanidad consume o consumimos el total de la producción del planeta, el resto vive en la escasez o escasez extrema. ¿Será por eso que una oleada de obesidad parece apoderarse del paisaje urbano? ¿Se come más de la cuenta? No, por favor, qué dices... no se engorda, porque no se reparta la comida, engordamos porque no pasamos el tiempo suficiente en el gimnasio. Con lo que los llamados ricos desperdician o tiran todos los días sería posible alimentar al resto de países faltos de alimentos. Con lo que se gasta en la producción/consumo de cosmética, primavera industria del mundo, se podrían investigar y solucionar la mayoría de enfermedades físicas y mentales existentes ¿Cuánto tiempo pasamos, hombres y mujeres, delante del espejo? ¿Absortos en el análisis de perfumes, cremas corporales, maquillajes? Mientras el vecino de la puerta de al lado a lo mejor ha perdido el trabajo, yo me pinto las uñas. O no ha perdido nada hoy, pero sí hace tiempo las ilusiones, se consume en soledad y no se da cuenta de que, a su vez, alguien vive arriba y tiene unas goteras, que, entre los tres, podríamos tapar. Podríamos formar un trío de salvamento vecinal, luego ciudadano, luego nacional. Gracioso. O sea una o dos horas después de cada jornada. Dejaría de ser un trío para terminar siendo multitud. Dejaría de ser la excepción para terminar siendo la regla. Dejaría de ser costoso para terminar siendo el rato feliz de todos los días. Los diez mandamientos no solo prometen la vida eterna. Los diez mandamientos traen el Cielo a la tierra. Pero hay que cumplirlos.

CUATRO PALABRAS UN TRÍO DE SALVAMENTO

Francisca Estrellas
Escritora

propietat, però no que es critiqui a l'Equip de Govern per sistema, quan hem defensat amb insistència que un edifici com és la Casa des Contranestre passi a gestió municipal, un fet que segons diu Entesa sembla hi estan d'acord. L'oposició ja sabia que no l'hem lluitàvem per aquest equipament. Aquí no hi ha xantatge ni obscurantisme, cadascú defensa les seves competències i els seus interessos, el dia que s'hagi de formalitzar un document al plenari municipal, aquest serà debatut i aprovat o no, per la Junta Local de Fornells primer i per l'Ajuntament després amb total transparència.

**EQUIP DE GOVERN
AJUNTAMENT
• ES MERCADAL**